

Ordning, hvorved den øverste Ledelse blev et Privilegium for de i Raadet permanent repræsenterede Stater.

Endvidere udtales det i Flertalsindstillingen, og dette er af stor Betydning, at Magterne ikke bør ansætte Repræsentanter indenfor Sekretariatet til at pleje deres egne Interesser. Et saadant Hverv tilkommer Landenes Delegerede ved Forsamlingerne og de faste Delegerede i Genève. Men dersom det blev overdraget til Funktionærene indenfor Sekretariatet, vilde disse uundgåelig miste den Upartiskhed, som de bør besidde. Som et yderligere Bevis for Forstaaelse overfor de mindre Staters Interesser maa ogsaa opfattes det i Flertallets Indstilling indeholdte Forslag om Oprettelsen af 5 nye Undergeneralsekretærposter, som skulde tilfalde de i Raadet ikke permanent repræsenterede Stater.

Dette Forslag, den gode Hensigt ufortalt, har dog ikke været egnet til at samle Stemning for sig. For det første var det ikke at undres over, at økonomiske Betæneligheder gjorde sig gældende under en Forsamling, der stod i den almindelige økonomiske Depressions Tegn. Dernæst maatte den paatænkte Udvidelse virke lidt tiltrækkende for Lande, 1) som rent ud erklærede, at de ingen Interesse havde ved at komme i Betragtning hertil, 2) som paa Forhaand kunde sige sig, at de ingen Chancer havde i saa Henseende, og 3) som frygtede de nationale Jalousier, der maatte opstaa mellem de eventuelt konkurrerende Lande paa lignende Maade som ved Kapløbet om de ikke-permanente Raadspladser. Endelig viste der sig stærk Uvilje imod Tanken om at benytte Udnævnelsen til Undergeneralsekretærposten som en Belønning overfor veltjente Direktører, hvilket for to af disses Vedkommende har været stærkt paa Tale. Med dette Forslag havde Flertallet altsaa ikke haft Held. Ej heller kan dette siges om den gentagne Gang i Flertalsindstillingen betonedede Nødvendighed af, at den øverste Ledelses

og Sekretariatets mere ansvarlige Funktionærer ved deres særlige Kontakt med deres Hjemlande, som bør bevares, vil danne et meget værdifuldt Informationsmiddel for Generalsekretæren om Tilstanden og de offentlige Strømninger i de paagældende Lande. Vel siger Flertallet, at den Rolle, som Funktionæren derved kommer til at indtage, ikke maa udarte til, at han bliver Forsvarer for sit Lands Politik. Han skal røgte dette Hverv med fuldstændig Upartiskhed og Objektivitet; men den Rodfæstethed i det nationale, som Flertallet her har givet Udtryk for, har paa forskellige Hold rejst Tvivl, om den er forenelig med den Indsats, der bør gøres for at fremme den internationale Aand indenfor Sekretariatet. Hvor svært det hermed forbundne Problems Løsning er, danner man sig bedst en Mening om ved at gøre sig klart, hvad Sekretariatets Funktioner er.

Sekretariatet har intet politisk Initiativ, siger Flertalsindstillingen. Det er kun et eksekutivt Organ for de Beslutninger, som Raadet og Forsamlingen tager. Denne Synsmaade var tildels rigtig i Forbundets første Dage, hvor Sekretariatets Virksomhed hovedsagelig bestod i at samle Oplysninger og forberede Sagens Afgørelse uden at indvirke vejledende herpaa, endsige tage noget Initiativ. Nu derimod med den Mangfoldighed af Sager, som Forbundet har faaet overdraget ved sin naturlige Vækst, er Forholdet et helt andet, og man kan ikke længere sige, at Sekretariatet intet politisk Initiativ har. Sekretariatets Medlemmer har til Opgave at forberede og dernæst at udføre Raadets, Forsamlingens og de forskellige Udvalgs Beslutninger. Det er ganske udelukket, at der under denne Virksomhed fra et saa handledygtigt, velinformeret samt politisk trænet Personale som Sekretariatets ikke skulde blive taget mange baade direkte og indirekte politiske Initiativer. Den rigtige internationale Indstilling vil være af mindre Betydning, naar det drejer